

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 1999

N:o 513—522

SISÄLLYS

N:o		Sivu
513	Laki saatavien perinnästä	1249
514	Laki kuluttajansuojalain muuttamisesta	1253
515	Laki rikoslain 30 luvun 3 §:n muuttamisesta	1254
516	Laki markkinatuomioistuimesta annetun lain muuttamisesta	1255
517	Laki perintätoiminnan luvanvaraisuudesta	1256
518	Asetus ulosottomaksuista annetun asetuksen 2 ja 3 §:n muuttamisesta	1260
519	Valtioneuvoston päätös valtion työmaiden huollosta annetun valtioneuvoston päätöksen kumoamisesta	1261
520	Valtioneuvoston päätös valtion rakennustyömailla käytettävien siirrettävien työmaarakennusten hankinnoista annetun valtioneuvoston päätöksen kumoamisesta	1262
521	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	1263
522	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä määräyksistä	1264

N:o 513

Laki

saatavien perinnästä

Annettu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan erääntyneen saata-
van perintään. Perinnällä tarkoitetaan tässä
laissa toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on
saada velallinen vapaaehtoisesti suorittamaan
erääntynyt velkojan saatava.

Tätä lakia ei sovelleta, jos muualla laissa
säädetään toisin.

Tämä laki ei koske ulosottoviranomaisen
toimintaa.

2 §

Pakottavuus

Tämän lain säännöksistä ei saa poiketa
velallisen vahingoksi.

3 §

Kuluttajasaatava

Kuluttajasaatavalla tarkoitetaan tässä laissa
sellaista elinkeinonharjoittajan saatavaa, joka
perustuu kulutushyödykkeen luovuttamiseen
tai luoton myöntämiseen kuluttajalle.

Tämän lain 5—7, 10 ja 12—14 §:n sää-
nöksiä kuluttajasaatavasta on soveltuvin osin
noudatettava perittäessä julkisoikeudellisen
oikeushenkilön saatavaa tai julkisen tehtävän
hoitamiseen liittyvää saatavaa yksityishen-
kilöltä.

4 §

Hyvä perintätapa

Perinnässä ei saa käyttää hyvän perintäta-
van vastaista tai muutoin velallisen kannalta
sopimatonta menettelyä.

HE 199/1996
LaVM 30/1998
EV 302/1998

Perinnässä ei saa:

- 1) antaa väärää tai harhaanjohtavia tietoja maksun laiminlyönnin seuraamuksista;
- 2) aiheuttaa velalliselle kohtuuttomia tai tarpeettomia kuluja taikka tarpeetonta haittaa; eikä
- 3) vaarantaa velallisen yksityisyyden suojaa.

5 §

Maksuvaatimus kuluttajasaatavan perinnässä

Perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavan on periessään kuluttajasaatavaa annettava tai lähetettävä velalliselle kirjallinen maksuvaatimus, jossa on mainittava ainakin:

- 1) velkojan nimi ja osoite;
- 2) saatavan peruste;
- 3) eriteltyinä saatavan pääoma, korko, viivästyskorko ja perintäkulut;
- 4) vaadittu kokonaissumma;
- 5) kenelle, miten ja milloin saatava on maksettava;
- 6) velallisen mahdollisuus esittää huomautuksia saatavan määrästä ja perusteesta sekä missä ajassa huomautukset on esitettävä; jos perittävänä on saatava, joka voidaan periä ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään, maksuvaatimuksessa on ilmoitettava velalliselle sellaisen saatavan perinnässä käytettävissä olevat oikeuskeinot sekä mahdollisuus hakea maksulykkäystä; ja
- 7) kenelle huomautukset on esitettävä; jos perittävänä on julkisyhteisön saatava, maksuvaatimuksessa on ilmoitettava myös sen julkisyhteisön perintää hoitavan yksikön tai henkilön yhteystiedot, jolle velallinen voi tehdä saatavaa ja perintää koskevat huomautuksensa.

Jos maksuvaatimuksessa ei ole mainittu korkojen laskentaperusteita, velalliselle on ilmoitettava, että hänellä on oikeus pyynnöstä saada selvitys korkojen määräytymisestä.

6 §

Kuluttajasaatavan velkominen tuomioistuimessa

Perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittava ei saa vaatia kuluttajasaatavasta maksua tuomioistuimessa ennen kuin 5 §:ssä tarkoitettu maksuvaatimus on annettu tai lähetetty

ja siinä mainitut saatavan maksamiselle ja huomautusten esittämiselle asetetut määräajat ovat päättäneet. Maksua saa kuitenkin vaatia, jos tuomioistuinkäsittelyn siirtyminen saattaa aiheuttaa velkojalle oikeudenmenetyksen tai jos käsittelyn aloittamiseen viivytyksettä on muu painava syy.

7 §

Tratan käyttö

Tratan maksamisesta kieltäytymistä ei saa selvittää julkisella toimituksella (tratan maksamatta jättämisen vuoksi otetulla protestilla).

Kuluttajasaatavan perimiseksi ei saa käyttää trattaa.

8 §

Velallisen maksusuoja

Jos velkoja on antanut perinnän jonkun muun tehtäväksi (*toimeksisaaja*), velallisen toimeksisaajalle suorittama maksu on pätevä velkojaa kohtaan. Velallisen ja toimeksisaajan välinen sopimus maksuajasta, maksutavasta tai muusta saatavan maksamiseen liittyvästä järjestelystä sitoo myös velkojaa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos velallinen tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää, ettei toimeksisaaja ollut oikeutettu vastaanottamaan maksua tai että toimeksisaaja ylitti toimivaltansa.

9 §

Perintätoimeksiantoja koskevat rajoitukset

Toimeksisaajan perittäväksi ei saa antaa sellaisia valtion saatavia tai lainvastaisen menettelyn vuoksi määrättyjä julkisoikeudellisia maksuseuraamuksia, jotka voidaan periä ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa säädetään.

10 §

Perintäkulut

Velallisen on korvattava perinnästä velkojalle aiheutuvat kohtuulliset kulut riippumatta siitä, periikö saatavaa velkoja itse vai toimeksisaaja velkojan lukuun. Kohtuullisuutta arvioitaessa on otettava huomioon saatavan

suuruus, suoritettu työmäärä, perintätehtävän tarkoituksenmukainen suoritustapa ja muut seikat.

Velallinen ei kuitenkaan ole velvollinen korvaamaan perintäkuluja, jos velkoja tai toimeksisaaja on menetellyt 4 §:n vastaisesti tai jos perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittava ei ole täyttänyt 5 §:n mukaista velvoitetta, paitsi jos menettelyn moitittavuutta tai laiminlyöntiä voidaan pitää vähäisenä.

Jos toimeksisaajan perittäväksi on annettu kuluttajasaatava, joka voidaan periä ulosottoimin ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetussa laissa säädetään, velalliselta saa vaatia perintäkuluina enintään 70 markkaa perintäkerralta. Mainittua markkamäärää voidaan muuttaa asetuksella, milloin talouskehitys tai rahaolojen kehitys antavat siihen aiheutta. Tässä momentissa tarkoitetut perintäkulut voidaan periä ulosottoimin ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin edellä mainitussa laissa säädetään.

11 §

Asiakasvarat

Varat, jotka toimeksisaaja on perinyt velkojan lukuun, on pidettävä erillään toimeksisaajan omista varoista ja talletettava pankkitilille tai säilytettävä muulla luotettavalla tavalla.

12 §

Valvonta

Tämän lain säännösten noudattamista valvoo kuluttaja-asiamies silloin, kun perintä koskee kuluttajasaatavaa.

13 §

Pakkokeinot

Elinkeinonharjoittajaa, joka periessään kuluttajasaatavaa rikkoo 4, 5 tai 6 §:n säännöksiä, voidaan kieltää jatkamasta tällaista menettelyä tai uudistamasta sitä tai siihen rinnastettavaa menettelyä. Kieltoa on tehostettava uhkasakolla, jollei se erityisestä syystä ole tarpeetonta.

Elinkeinonharjoittajaa, joka periessään elinkeinotoiminnassa syntyntä saatavaa

toiselta elinkeinonharjoittajalta rikkoo 4 §:n säännöksiä, voidaan kieltää jatkamasta tai uudistamasta tällaista menettelyä. Kieltoa on tehostettava uhkasakolla, jollei se erityisestä syystä ole tarpeetonta.

Kielto voidaan, jos siihen on erityistä syytä, kohdistaa myös 1 tai 2 momentissa tarkoitetun elinkeinonharjoittajan palveluksessa olevaan henkilöön tai muuhun, joka toimii hänen lukuunsa.

14 §

Kiellon määrääminen

Markkinatuomioistun määrää 13 §:ssä tarkoitetun kiellon. Markkinatuomioistuimien voi myös antaa kiellon väliaikaisena, jolloin kielto on voimassa, kunnes asia on lopullisesti ratkaistu.

Markkinatuomioistuimesta ja asian käsittelystä siinä on edellä säädetyn lisäksi voimassa, mitä markkinatuomioistuimesta annetussa laissa (41/1978) säädetään.

Kuluttaja-asiamies voi määrätä 13 §:n 1 momentissa tarkoitetun kiellon tai antaa kiellon väliaikaisena noudattaen, mitä Kuluttajavirastosta annetussa laissa (1056/1998) säädetään kuluttaja-asiamiehen antamasta kiellosta.

15 §

Perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittavan korvausvastuu

Perintätoimintaa ammattimaisesti harjoittava on velvollinen korvaamaan vahingon, joka hänen tämän lain vastaisesta tai muutoin virheellisestä menettelystään on aiheutunut sille, johon perintä on kohdistettu.

16 §

Velkojan oikeus salassa pidettävien tietojen antamiseen

Sen estämättä, mitä laissa säädetään tietojen salassapidosta, velkojalla on oikeus antaa perintätoimeksiannon hoitamista varten välttämättömät tiedot. Toimeksiannon hoitamista varten saatujen henkilötietojen suojasta on voimassa, mitä siitä yleisesti säädetään.

17 §

Rangaistussäännökset

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta rikkoo 4 §:n 2 momentin 1 kohdan tai 11 §:n säännöksiä, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *perintärikkomuksesta* sakkoon.

Rangaistus 7 §:n 2 momentin rikkomisesta säädetään rikoslain 30 luvun 3 §:ssä.

Sitä, joka rikkoo 13 §:n nojalla määrättyä uhkasakolla tehostettua kieltoa, ei voida tuomita rangaistukseen samasta teosta.

Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

18 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1999.

Tämän lain 5 ja 9 §:ää ei sovelleta, jos saatava on annettu toimeksisaajan perittäväksi ennen tämän lain voimaantuloa. Lain 15 §:ää ei sovelleta vahinkoihin, jotka aiheutuvat menettelystä ennen tämän lain voimaantuloa.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 514

Laki

kuluttajansuojalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä tammikuuta 1978 annetun kuluttajansuojalain (38/1978) 7 luvun 18 §, sellaisena kuin se on laissa 385/1986, sekä
muutetaan 11 luvun 2 §, sellaisena kuin se on laissa 1162/1997, seuraavasti:

11 luku

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1999.

Rangaistussäännökset

2 §

Rangaistus 7 luvun 14 §:n rikkomisesta säädetään rikoslain 30 luvun 3 §:ssä.

Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 515

Laki

rikoslain 30 luvun 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 30 luvun 3 §, sellaisena kuin se on laissa 769/1990, seuraavasti:

30 luku

Elinkeinorikoksista

3 §

Kulutusuottorikos

elävältä kulutusluottoon perustuvasta saata-
vasta kuluttajansuojalain 7 luvun 14 §:ssä
kielletyn vekseli- tai muun sitoumuksen taika
käyttää kuluttajasaatavan perimiseksi traa,
on tuomittava *kulutusuottorikoksesta*
sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi
vuodeksi.

Joka elinkeinotoiminnassa ottaa kuluttajal-
ta tai hänen kanssaan yhteisessä taloudessa

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syys-
kuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 516

Laki**markkinatuomioistuimesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan markkinatuomioistuimesta 20 päivänä tammikuuta 1978 annetun lain (41/1978) 1 § ja 6 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 § laissa 417/1996 ja 6 §:n 1 momentti laissa 1062/1978, sekä
lisätään lakiin uusi 6 h § seuraavasti:

1 §

Markkinatuomioistuin käsittelee ja ratkaisee erikoistuomioistuimena sille seuraavien lakien mukaan kuuluvat asiat:

- 1) kuluttajansuojalaki (38/1978);
- 2) laki Kuluttajavirastosta (1056/1998);
- 3) arvopaperimarkkinalaki (495/1989);
- 4) laki luottolaitostoiminnasta (1607/1993);
- 5) laki elinkeinonharjoittajien välisten sopimusehtojen sääntelystä (1062/1993);
- 6) osuuskuntalaki (247/1954);
- 7) laki sopimattomasta menettelystä elinkeinotoiminnassa (1061/1978);
- 8) laki toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi (693/1976);
- 9) alkoholilaki (1143/1994); sekä
- 10) laki saatavien perinnästä (513/1999).

6 §

Kuluttajansuojalain, Kuluttajavirastosta annetun lain tai saatavien perinnästä annetun lain 13 §:n 1 momentin nojalla käsiteltävä asia tulee markkinatuomioistuimessa vireille

kuluttaja-asiamiehen hakemuksella. Jos kuluttaja-asiamies kieltäytyy saattamasta markkinointitoimen, sopimusehdon tai perintämenettelyn kieltämistä koskevaa asiaa markkinatuomioistuimen käsiteltäväksi, sen on oikeutettu tekemään palkansaajien tai kuluttajien etujen valvomiseksi toimiva rekisteröity yhdistys.

6 h §

Saatavien perinnästä annetun lain 13 §:n 2 momentin nojalla käsiteltävä asia tulee markkinatuomioistuimessa vireille sen elinkeinonharjoittajan hakemuksella, johon sanotun lain 4 §:ssä tarkoitettu menettely kohdistuu. Hakemuksen voi tehdä myös elinkeinonharjoittajien etujen valvomiseksi toimiva rekisteröity yhdistys.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 517

Laki**perintätoiminnan luvanvaraisuudesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Perintätoiminnan luvanvaraisuus

Perintätoimintaa saa harjoittaa vain se, jolle on myönnetty tässä laissa tarkoitettu toimilupa. *Perintätoiminnalla* tarkoitetaan tässä laissa saatavien perintää toisen lukuun sekä omien saatavien perintää tapauksissa, joissa on ilmeistä, että saatavat on otettu vastaan yksinomaan perintätarkoituksessa.

Toimiluvan myöntää keskushallintoviranomaisena Etelä-Suomen lääninhallitus.

Tässä laissa säädettyä toimilupaa ei kuitenkaan vaadita satunnaiseen perintätoimintaan, jos perintätoimintaa ei ole markkinoitu. Toimilupaa ei myöskään vaadita:

1) perintätoimintaan, jota valtion, kunnan, kuntayhtymän tai seurakunnan määräysvallassa kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla oleva yhteisö tai säätiö harjoittaa toisen samassa asemassa olevan yhteisön tai säätiön taikka valtion, kunnan, kuntayhtymän tai seurakunnan lukuun;

2) yhteisön tai säätiön saatavien perintään, jos toimeksiantaja ja perintätoiminnan harjoittaja kuuluvat samaan kirjanpitolaissa tarkoitettuun konserniin tai jos toimeksiantaja

ja perintätoiminnan harjoittaja ovat saman luonnollisen henkilön määräysvallassa;

3) rahoitustarkastuslain (503/1993) 2 §:ssä tarkoitettujen valvottavien taikka vakuutusyhtiölaissa (1062/1979), ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995), vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987), työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997), vakuutuskassalaissa (1164/1992), eläkesäätiölaissa (1774/1995), merimieseläkelaisissa (72/1956), lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijöiden eläkelaisissa (134/1962), maatalousyrittäjien eläkelaisissa (467/1969) tai taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelaisissa (662/1985) tarkoitettujen vakuutus- tai eläkelaitosten harjoittamaan perintätoimintaan;

4) asianajajan tai hänen apulaisensa harjoittamaan perintätoimintaan;

5) kuolinpesän osakkaan tai pesänselvittäjän suorittamaan kuolinpesän saatavien perintään;

6) konkurssipesän pesänhoitajan suorittamaan pesän saatavien perintään.

Mitä 3 momentin 2, 5 ja 6 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta, jos on ilmeistä, että saatava on siirretty toimeksiantajalle, kuolinpesälle tai konkurssipesälle yksinomaan perintätarkoituksessa.

2 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Toimilupa on myönnettävä luotettavalle ja vakavaraiselle hakijalle, joka

- 1) saa harjoittaa elinkeinoa Suomessa;
- 2) ilmoittaa 5 §:ssä tarkoitetun perintätöinnasta vastaavan henkilön; ja
- 3) kykenee huolehtimaan toimeksiantajan lukuun perittävistä varoista sekä toimeksiantajaa ja velallista koskevien tietojen asianmukaisesta suojaamisesta.

Toimilupaa ei myönnetä, jos hakemuksesta tai olosuhteista muutoin käy ilmi, että hakemuksessa tarkoitettuun toimintaan liittyvät järjestelyt on tehty toimiluvan myöntämisen edellytyksistä annettujen säännösten kiertämiseksi.

3 §

Hakijan luotettavuus

Toimiluvan hakijaa pidetään luotettavana, jos hakijana olevaa luonnollista henkilöä, hakijana olevan yhteisön tai säätiön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsentä tai varajäsentä, toimitusjohtajaa, vastuunalaista yhtiömiestä taikka muussa näihin rinnastettavassa asemassa olevaa taikka perintätöinnasta vastaavaa henkilöä ei ole lainvoiman saaneella tuomiolla viiden viimeisen vuoden aikana tuomittu vankeusrangaistukseen tai kolmen viimeisen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan henkilön olevan ilmeisen sopimaton harjoittamaan perintätöimintää.

Toimiluvan hakijaa ei kuitenkaan pidetä luotettavana, jos 1 momentissa tarkoitettu henkilö on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton perintätöiminnan harjoittajaksi.

4 §

Hakijan vakavaraisuus

Toimiluvan hakijaa pidetään vakavaraisena, jos on ilmeistä, että hakija kykenee vastaamaan taloudellisista velvoitteistaan.

5 §

Vastaava henkilö

Perintätöiminnasta vastaava henkilö on

velvollinen huolehtimaan siitä, että perintätöiminnassa noudatetaan hyvää perintätapaa ja että perintätöimintää muutoinkin harjoitetaan lainmukaisesti. Vastaavan henkilön on hallittava itseään ja omaisuuttaan ja hänellä on oltava riittävä käytännön kokemus perintätöiminnasta tai perintätöimintaan soveltuva koulutus.

6 §

Toimilupahakemus

Toimiluvan saamiseksi tehtävässä hakemuksessa on oltava riittävät tiedot toimiluvan hakijasta ja hakemuksessa tarkoitettusta toiminnasta.

Hakemukseen on liitettävä:

- 1) todistus siitä, että perintätöiminnasta vastaava henkilö ja hakija, jos hän on luonnollinen henkilö, hallitsevat itseään ja omaisuuttaan;
- 2) hakijan kaupparekisteriote;
- 3) hakijan edellisen tilikauden tilinpäätösasiakirjat;
- 4) todistus siitä, ettei hakijalla ole maksamatta erääntyneitä veroja;
- 5) selvitys perintätöiminnasta vastaavan henkilön ammattitaidosta;
- 6) selvitys siitä, miten hakija aikoo huolehtia toimeksiantajan lukuun perittävien varojen ja omien varojensa pitämisestä erillään sekä toimeksiantajan lukuun perittävien varojen säilyttämisestä luotettavalla tavalla;
- 7) selvitys siitä, miten hakija aikoo varmistaa toimeksiantajaa ja velallista koskevien tietojen asianmukaisen suojaamisen.

7 §

Toimiluvan myöntäminen

Toimilupa myönnetään enintään viideksi vuodeksi.

8 §

Toiminnan jatkaminen toimilupahakemuksen ollessa vireillä

Jos uutta toimilupaa on haettu viimeistään kaksi kuukautta ennen aikaisemmin myönnetyn toimiluvan voimassaoloajan päättymistä, hakija saa jatkaa perintätöimintää, kunnes uutta toimilupaa koskeva asia on ratkaistu.

9 §

Tilintarkastus

Toimiluvan haltijan yhden tilintarkastajan on oltava Keskuskauppakamarin tai kauppa-kamarin hyväksymä tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö.

Sen lisäksi, mitä tilintarkastuslaissa (936/1994) säädetään, tilintarkastuskertomuksen tulee sisältää erityinen lausuma siitä, onko toimiluvan haltija pitänyt toimeksiantajan lukuun perimänsä varat erillään omista varoistaan ja säilyttänyt ne luotettavalla tavalla.

10 §

Valvonta

Tämän lain noudattamista valvoo keskushallintoviranomaisena Etelä-Suomen lääninhallitus.

Toimiluvan haltijan on toimitettava Etelä-Suomen lääninhallitukselle jäljennökset tilintarkastuskertomuksesta ja tilinpäätöksestä liitteineen kahden kuukauden kuluessa tuloslaskelman ja taseen vahvistamisesta. Toimiluvan haltijan on myös viipymättä tehtävä lääninhallitukselle ilmoitus perintätoiminnasta vastaavan henkilön vaihtumisesta ja esitettävä selvitys uuden vastaavan henkilön kelpoisuudesta.

11 §

Pakkokeinot

Etelä-Suomen lääninhallituksen on kielletty perintätoiminta, jota harjoitetaan ilman tässä laissa säädettyä toimilupaa. Kielto voidaan, jos siihen on erityistä syytä, kohdistaa myös perintätoiminnan harjoittajan palveluksessa olevaan henkilöön tai muuhun, joka toimii hänen lukuunsa.

Jos toimiluvan haltija laiminlyö 9 §:n 1 momentissa tai 10 §:n 2 momentissa säädetyn tai 13 §:n 2 momentista johtuvan velvollisuuden, Etelä-Suomen lääninhallitus voi kehottaa asianomaista täyttämään sen määräajassa.

Etelä-Suomen lääninhallitus voi asettaa tässä pykälässä tarkoitetun kiellon tai kehoituksen tehosteeksi uhkasakon. Edellä 1 momentissa tarkoitettua kieltoa on kuitenkin tehostettava uhkasakolla, jollei se erityisestä

syystä ole tarpeetonta. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi Hämeen lääninoikeus. Uhkasakosta on muutoin voimassa, mitä uhkasakolaissa (1113/1990) säädetään.

12 §

Kirjallinen varoitus ja toimiluvan peruuttaminen

Etelä-Suomen lääninhallituksen on peruuttettava toimilupa, jos toimiluvan haltija ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä eikä ole asetetussa määräajassa korjannut niissä olevaa puutetta tai jos perintätoiminnasta vastaava henkilö on laiminlyönyt 5 §:ssä säädetyn velvollisuutensa. Toimilupa on peruutettava myös, jos toimiluvan haltija on toistuvasti laiminlyönyt 9 §:n 1 momentissa tai 10 §:n 2 momentissa säädetyn tai 13 §:n 2 momentista johtuvan velvollisuuden.

Jos toimiluvan peruuttaminen olisi olosuhteisiin nähden kohtuutonta, Etelä-Suomen lääninhallitus voi sen sijasta antaa toimiluvan haltijalle kirjallisen varoituksen.

13 §

Valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus

Etelä-Suomen lääninhallituksella on oikeus saada valvontaa sekä toimiluvan myöntämistä ja peruuttamista koskevien asioiden käsittelyä varten tarpeellisia tietoja rikosrekisteristä ja sakkorangaistuksen täytäntöönpanosta annetun asetuksen (321/1969) 8 b §:ssä tarkoitetusta sakkorekisteristä.

Etelä-Suomen lääninhallituksella on salassapitosäännösten estämättä oikeus pyynnöstä saada toimiluvan haltijalta tämän lain noudattamisen valvontaa varten muut tarpeelliset tiedot.

14 §

Muutoksenhaku

Muutoksen hakemisesta tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen on voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Tässä laissa tarkoitettua päätöstä toimiluvan peruuttamisesta on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomaisen toisin määrää.

15 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1999.

Toimilupahakemus voidaan ottaa käsiteltäväksi ennen tämän lain voimaantuloa ja toimilupa myöntää tämän lain tullessa voimaan.

Joka tämän lain voimaan tullessa harjoittaa lain mukaan toimilupaa edellyttävää toimintaa ja joka on tehnyt 6 §:ssä tarkoitettua toimilupahakemuksen kuuden kuukauden kuluessa lain voimaantulosta, saa jatkaa toimintaansa ilman toimilupaa, kunnes toimiluvan myöntämistä koskeva asia on ratkaistu.

Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Kimmo Sasi*

N:o 518

Asetus**ulosottomaksuista annetun asetuksen 2 ja 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Oikeusministerin esittelystä
muutetaan ulosottomaksuista 13 päivänä tammikuuta 1995 annetun asetuksen (35/1995) 2 ja 3 § seuraavasti:

2 §

Taulukkomaksu

Rahasaamisen perimisestä velallisen on suoritettava taulukkomaksua kulloinkin perityn saamisen tai sen osan mukaan seuraavasti:

Saaminen tai sen osa mk	Taulukkomaksu mk
enintään 400	40
yli 400 mutta enintään 1 000	70
yli 1 000 mutta enintään 2 000	150
yli 2 000 mutta enintään 4 000	300
yli 4 000 mutta enintään 10 000	450
yli 10 000 mutta enintään 50 000	700
yli 50 000	1 100

3 §

Estemaksu

Kun täytäntöönpanoasiakirjat palautetaan ulosoton hakijalle rahasaatavan perimistä kohdanneen esteen vuoksi tai hakijan peruuttua hakemuksensa, hakijan on suoritettava estemaksuna 20 markkaa asialta. Jos hakemus peruutetaan sen vuoksi, että saaminen ulosoton aikana on suoritettu muulle kuin ulosottoviranomaiselle, estemaksu peritään hakijalta, jollei suoritusta vastaavaa 2 §:ssä mainittua taulukkomaksua ole saatu perityksi velalliselta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 519

Valtioneuvoston päätös

valtion työmaiden huollosta annetun valtioneuvoston päätöksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 1999

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä päättänyt:

1 §
Tällä päätöksellä kumotaan valtion työmaiden huollosta 3 päivänä syyskuuta 1981 annettu valtioneuvoston päätös (607/1981) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1999.

Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 1999

Ministeri *Jouko Skinnari*

Hallitussihteeri Timo Nikkinen

N:o 520

Valtioneuvoston päätös

valtion rakennustyömailla käytettävien siirrettävien työmaarakennusten hankinnoista annetun valtioneuvoston päätöksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 1999

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä päättänyt:

1 §
Tällä päätöksellä kumotaan valtion rakennustyömailla käytettävien siirrettävien työmaarakennusten hankinnoista 6 päivänä helmikuuta 1964 annettu valtioneuvoston päätös (47/1964) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1999.

Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 1999

Ministeri *Jouko Skinnari*

Hallitussihteeri Timo Nikkinen

N:o 521

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä päätöksistä**

Annettu Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMp tuoreen rehukasvin säilöntäaineista	48/1999	22.4.1999	28.4.1999

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 22 päivänä huhtikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Päivi Mannerkorpi

N:o 522

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä määräyksistä

Annettu Helsingissä 23 päivänä huhtikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/80) 2 b:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/93):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavat määräykset:

Määräyksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain nojalla tehtävän suunnittelun ja puuntuotannon kestävyiden turvaamiseksi tehtävien töiden rahoitus	49/99	23.4.1999	1.5.1999
Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain nojalla tapahtuva suunnittelu	50/99	23.4.1999	1.5.1999
Kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain nojalla annettavat puuntuotannon kestävyiden turvaamiseksi tehtäviä töitä koskevat määräykset	51/99	23.4.1999	1.5.1999

Edellä mainitut määräykset ovat julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Määräykset ovat saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 23 päivänä huhtikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Marja Hilska-Aaltonen